

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG

Megjelen minden szerdán és szombaton este.
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Kazinczavutca 5.
Kiadóhivatal: Landesmann J. és Társándl.

FŐSZERKESZTŐ:
Dr. HOLLÓ ANDOR

Előfizetési ár:
Egész évre 20 korona. Félévre 10 korona.
Negyedévre 6 kor. Egyes szám ára 20 fillér.
Hirdetések díja centiméterenkint 20 fillér

Breszt-Litovszk

vára, amelyhez az ostrom idején rengeteg kiomlott vér átká tapadt, ma ismét az események előterében áll. A szomorú, bánatos hirességű orosz helység azonban, ma, eddigi hirességével teljesen ellentétes eseményeknek köszönheti nevezetességét. A tömegtelen vérontásnak itt akarják végét vetni, ide koncentrálna a központi hatalmak lakosainak minden reményességét, vágyakozását. Ott köti velünk volt ellenségünk Oroszország — kifáradva a meddő erőlködésben, megunva a hiábavaló vérontást — a külön békét.

De amíg a központi hatalmak békekészségének emberi momentumok az indító rugói addig oroszország a kényszerítés parancsolja a béke hajlandóságot, mert a mai orosz hadsereggel többé háborút viselni nem lehet.

Lenin a békepárt törhetetlen vezére tudja jól hazájának ezt a szomorú állapotát, ezért ült le velünk a béke asztalához, menteni akarva azt, amit még lehet.

Tudja ő nagyon jól, hogy Oroszország meg van verve, nincs más menekvés a teljes romlás elől, mint a külön béke. Mi a felajánlott békejobbot szívesen elfogadtuk, mert mi nem kezdünk a háborút, az irtoztató vérontásnak mi okozói nem vagyunk. Bennünket megtámadtak, védekeztünk nemzetünk hazánk fenmaradásáért.

A pánszláv imperialista államoknak ugyanis mindig hazánk volt elérhetetlen vágya. Ennek egyszer s mindenkorra vége lett. Nyugodtan lélegezhetünk elhúztunk, hazánk területi épségét veszély többé nem fenyegeti, sovár ellenségünket legyőztük.

Ezzel a győzelemmel azután be is fejezhetnők a háborút, ha nem kötne bennünket a szövetségi hűség, a becsület. De mi magyarok vagyunk, nem pedig áruló románok, hitszegő talianok, nem lehetünk hűtelenek harminc éves szövetségünk iránt. Becstelenség lenne cserben hagyni hű szövetségeseinket, akiknek a mienként egybeforrott ereje nélkül meg nem állhatunk volna a rémséges támadásban, akiknek készséges segítség nélkül nem lett volna Erdély és a Kárpátok megvédése, eredményes.

Kitartunk tehát. Az entente hatalmak háza ingadozik, a legnagyobb oszlop már kidőlt, nem sokára recsegve roppogva összeomlik az egész takolmány. Sokáig már ugysem tart. Lassankint be-

adják mind a derekukat, és az orosz külön béke meghozza az óhajta várt általános békét. Adig is rendíthetlen eréllyel, de állandó békekészséggel álljuk a

ránk kényszerített világháborút, más népek leigázásának minden vágya nélkül teljes erőnkkel ellünkkel küzdve azért, hogy bennünket szintén le ne igázhassanak.

A demobilizáció kérdései.

Rokkantügyi intézetek. — Hadifoglyaink helyzete.

Gr. Mailáth József b. t. t. beszéde

a delegáció hadügyi albizottságának folyó hó 19-én megtartott ülésében.

Mint a sátoraljaújhelyi rokkantügyi intézet vezetőjének bőséges alkalma van gyakorlati szempontból is beletekinteni a rokkantügynek még ma is vajdó kérdéseibe.

A rokkantügyi intézetek célirányos működését, jobban mondva az intézetek praktikus kihasználását nézetem szerint két körülmény akadályozza. Az egyik, a rokkantak felülvizsgálatra állításának nehézsége és a körülményes volta, másrészt a rokkantbeutalások ezidőszereinti hiányossága, illetőleg elégtelen volta. A rokkantak felülvizsgálatának egyszerűsítése iránt ismételt fordultam megfelelő javaslatokkal az illetékes fórumokhoz, de eredmény nélkül. Ezirányban csak utalok előterjesztéseimre.

Ami a rokkantintézetek elégtelen kihasználását illeti, ama véleményben vagyok, hogy egyrészt a betegek sebészi gyógyításuk befejezése után talán ambícióból hosszabb ideig tartatnak vissza katonai kórházakban s nem adatnak át utókezelés céljából a rokkantintézeteknek, másrészt, amiről bőségesen volt és van alkalmunk meggyőződni, hogy a katonák felülvizsgálatukon, talán kioktatás híjján, nem utaltatnak utókezelés céljából a rokkantintézetekbe, hanem rövidebb, vagy hosszabb időre közvetlenül szabadságotlatnak s a rokkantintézetbe való beutalásuk csak ezen szabadságról való behívás után, vagy újabb felülvizsgálat megkezdése után történik, amidőn kezelésük már megfelelő gyógyeredményre nem járhat. A beteg katonák tehát véleményem szerint kórházi sebészi kezelésük befejezte után azonnal vagy felülvizsgálati eljárás után közvetlenül volnának a rokkantintézetekbe beutalandók, amiáltal keffős célt érhetnénk el és pedig az intézetek praktikus kihasználását és a gyógyeljárás eredményének felette lényegese javulását.

Még egy igen fontos kérdést

érintek és ez a prothesisek, vagyis a művégtagok kérdése.

A fődolog volna az, hogy az amputáltak egyáltalában a csonkított minél előbb kapnák meg a művégtagjukat. Ez azonban nem történnék meg, sajnos azért, mert igen sok ilyen megoperált várta a művégtagját, és mert a művégtaggyártást eleinte monopolizálni akarták. En érre rég felhívtam az illetékes körök figyelmét, hogy engedjék meg a minél nagyobb konkurenciát, engedjék meg a magánkonkurenciát is, és a dolognak végleges rendezését, esetleg a művégtagok unifikálását, amire Németországban kezdenek hajlani, hagyják későbbre.

Most az a sajnálatos körülmény van, hogy igen sok ember nagyon sok ideig vár a művégtagjára, vagy nem kapja meg, és akik már kaptak és azt kijavíttatni akarják, nem érik el céljukat, mert az intézetek nem gyógyít a művégtagok kijavítását. Kevés az anyag, a szakszerű munkás és esetleg vállalkozó, aki most már ezen nehéz viszonyok között a művégtagok gyártásával foglalkozna. Elkéstem vele és azért nagyon kérem a tisztelt Hadügyminiszter urat, hogy ezen felette fontos és humanus kérdéssel behatóan foglalkozni szíveskedjék.

Egy, véleményem szerint igen fontos kérdésre óhajtanám még a Hadügyminiszter ur nagybecsű figyelmét felhívni. Értesültem arról, hogy a hadügyminiszterium is foglalkozik azzal a nagy haderejű kérdéssel, vajjon nem-e volna célszerű, a rokkantnak, évi rokkantsági nyugdíját tőkésítve egyszerre kiadni.

Véleményem szerint ugy állami adminisztratív szempontból, mint határozottan a rokkant boldogulása érdekében állónak tartanám, hogy a hadügyminiszterium ezen üdvös és humanus terve minél előbb valóra váljon. Ez az eljárás különösen a vagyonatlan rokkantnál volna célra-vezető és kapcsolódna a rokkant-

ügyi szervezeti ama törekvéséhez, hogy a vagyonatlan rokkantak iskolázatásuk révén kenyérkereső pályára neveltsenek. Ha már most az ilyen iskolát végzett rokkant nyugdíja révén kis tőkéhez is juthat, akkor jövőendő boldogulását a magam részéről még inkább biztosítottak látnám.

Ezen véleményemet igazolja ama gyakorlati tény is, hogy a rokkantügyi ugynevezett telepítési akciók a kívánt eredménnyel egyáltalában nem járnak, sőt mondhatnám kudarchoz vezetnek. A rokkantsági nyugdíjnak egy összegben való kiutalásával a rokkant régi környezetében, szülőföldjén, melytől megválni sem nem tud, sem nem akar, teremthet magának existenciát s nem válik a társadalom terhére.

Áttérek már most a nálunk alkalmazásban lévő hadifoglyok, különösen az orosz foglyok kérdésére. Magyarország agrárdílam, a haboru bebizonnyította, hogy az agrárállamnak adni kell és pedig sokat, de kapni, nagyon keveset kapnak re-kompenzatiou. Az a tapasztalati tény, — melyet most niár az entente emberéi is, akár kint, akár bent a monarchia két állama területén is elismernek, hogy fegyverrel nem győzhetnek le bennünket, azért igyekeztek gazdasági úton lefőzni, hála Istennek ez nem-sikerült, dacára a szervezetenéségnek, melylyel nálunk e kérdéseket intézik.

A monarchia két államának léte-erdeke az, hogy mezőgazdaságunk kifejttesse azt az erőt, melyet kifejt-hetne, ha megkapná mindazokat az eszközöket, különösen emberanyag-ban, amelyre szüksége van. Már a külügyminiszter meg lett a külügyi albizottságban kérve, hogy a beállandó béke idején ezen körülményre főfigyelmet fordítson.

Ha elveszik az orosz foglyokat, mielőtt más erőkről idejében gondoskodnának, meg fog állani az egész üzem.

A tiszteletteljes, de határozott kérdésam a Hadügyminiszter urhoz az, hogy biztosítsa jövő aradásig a mezőgazdasági munkák rendes gyors akadálytalan és sima lebonyolításának a lehetőségét, mint a győzedelmes háborúnak egyik legfontosabb követelményét.

Végül Oroszországban lévő foglyaink helyzetéről is szeretnék egy megjegyzést tenni és egy kérelmet előterjeszteni.

Oroszországban lévő foglyaink hetenkint és fejenkint 50 kopéket kapnak, ami nagyon kevés, különösen most mikor élelmezésük nagyon gyenge, s csak az lakhatik jól, aki saját pénzén tud valamit bevásárolni.

Mikor foglyaink jó meleg ruhát, kabátot, bakancsot kaptak, ez régen volt, azt egy két napig hordták és azután eladták az orosz katonáknak, inkább fázva, csak hogy a kapott pénzrel éhségüket csillapíthassák. A tiszték járandósága is legalább felemelő lenne 10 rubelra, amit az ottani drágaság is indokolt tesz.

Ezeket; az egészségügyi kérdéseket, a rokkantak ügyét, az orosz foglyok kérdését és Oroszországban lévő foglyaik állapotát akartam röviden a tisztelt Hadügyminister ur szíves jóindulatába ajánlani.

Különbőn a hadügyminister sokoldalú és elég kimerítő jelentését, köszönettel veszem tudomásul.

A beszéd elhangzása után, mely az összes jelen voltak osztatlan helyeslése kísérté, Tisza István gróf volt a következő felszólaló. A gyorsírói feljegyzések szerint ő a maga részéről a következőket látta szükségesnek a beszédhez hozzáfűzni:

„A rokkantügyi kérdésekre vonatkozólag mindenben osztom (az előttem szülő delegátus ur nézeteit, csupán azt a megjegyzést teszem, hogy a rokkant nyugdíjak megállapítása körül a legnagyobb ovatosságot tartom szükségesnek“.

Olvasóinkhoz. A kivételes gazdasági helyzet, az ipari és kereskedelmi szükségleti cikkek és anyagok horribilis emelkedése arra kényszerít bennünket, hogy lapunk előfizetési árát és hirdetéseink díját némileg felemeljük.

Az áremelést annak elenyésző csekély súlyát mely nekünk jelentős előnyt ad, olvasóinknak legkisebb megterhelést jelenti csak nem fogadják majd ridegen, hanem továbbra is aval a pártoló ragaszkodással viseltetnek irányunkban, a melynek husz hosszú esztendőn már látható bizonyosságát adták.

Előfizetési ár:

Egész évre 20 korona
Fél évre 10 „
Negyed évre 5 „

Hirdetések díja □ Centiméterenkint 20 fillér.

Beszámoló

a „Minden Századik“
eddig eredményről.

— dec. 31.

Egy bánattal gondokkal tarkított esztendő utolsó órájában semmi sem természetesebb, semmi sem emberibb, mint visszapiantva megrögzíteni maradandóan azoknak a szívmagulta eseményeknek, mozgalmaknak eredményeit, a melyek hivatva voltak és lesznek a gondokon, a bánatokon enyhíteni.

A „Minden Századik“ akció a melynek életreteremtését, hézagpótló szükségességét legma-

gasabb királyi hozzájárulás sankcionatba, a játékonysági mozgalmak között elért eredménye és célzatának nagyszerűsége folytán a vezetőszeretet biztosította magának.

Hatalmas nagy összeg gyülemlett egybe méltó ellensúlyozásul a szomorú idők tengernyi bánatának.

A „Minden Századik“ fáradszhatlan vezérei élünkön Széchenyi Wolkenstein Ernőné grófnéval olyan munkát végeztek, amely méltóvá teszi őket az egész vármegye osztatlan szeretetére, tiszteletére.

Adományok:

Ófelsége a Király 16.180 kor.
Klüber cég 18000, Br. Mailhot Nándor, Br. Schelle Ferenc, Gróf Széchenyi-Wolkenstein Ernő és neje 10.000—10.000, Hg. Windischgrätz Lajos és neje 5000, Zenedényi Gyula 400, Hammasberg Jánosné 3504, Br. Váczey Béla 3500, Gf. Zichy Miskó Jakab 3500, Uriber 3000, ösv. Valdár Emánél 2940, Okolmányi Z. Edényi Ede 1810 Gf. Wolkenstein Oswald 1800, Br. Váczey Ferenc 1500, Gr. Széchenyi Aladár 1052, Borsai Miklós, Gr. Andrássy Géza, ösv. Besseney Béla, ösv. Buza Józsefné, Gf. Csizráki György, Flégman Sámuel, Sara Béla, Meskó Elek, Müller Ede, Miklós Béla, Patay József, Premontrei rend, Sárospatak ref. főiskola, N. N., Gf. Sennyey Géza és neje, ösv. Szinyey Marse Béla, Gf. Szirmai Ottó, Tauber Miklós, Türkölly főző szövetkezet, Ifj. Br. Waldbott Frigyes 1000—1000, Dr. Mohácsy Pál 900, Péchy Emericáné 748, Kossuth Pál Lajos 412, Dr. Nyomérkay Ödön, Br. Waldbott Ödön, Dr. Haas Bertalan 600—600, Gf. Csáky Vidor, Führer Miksa, Gf. Sennyey Béla, Kosinecsy Viktor 2000—2000, Bernáth Béla, Darék Pál, Dikus Ernő, Dikus László, Fuchs Jenő, Fritsch Artur, Dr. Grosz Dezső, Hegedűs Sándor, Hegyvidéki kirendeltség, Kerekes György, Kinossy Peter, Hüsch Dezső, Molnár Béla, Dr. Molnár János, Magyar Agrár bank, Kovacs Ferenc, Payer Ferenc, Spöner Sándor, Szeghi Elemér, Szepesi Káptalan, Putnoki Ferenc, Rosenblüth Salamon 500—500, Mériássy László 450, Bratianu Farkas István, Ery Ludvig bába, ösv. Fuchs Mór, Kéler Margit, Br. Sardagna János, Gf. Sztáray Sándor, 400—400, Guttman Mór 360, Dr. Hornyay Béla 350, Bernáth Győző, Bogdán Ferenc, Deutsch Adolf, Gf. Edelsheim-Gyulai Lipót, Nemes Sándor, Grosse Gyula, Hericz Sándor és neje, Tima Tibor, Dr. Rosenthal Sándorné, 300—300, Hammersberg Anna 280.50 Hammersberg Helén 280.50, Németh Nándor 250, Schmidt G. a 250, Általános nőegylet, Bernáth Aladár, Borodkó Ede, Gf. Csizráky Anta, Grünberger Ábrahám, Halász Pál, Heffy Rezső, Liptay Jenő, Gf. Lónyay Menyhért, Dikus Gyula, Ligeti Miklós, Dr. Kovács Béla, ösv. Poz-

gay Miklós, Dr. Prihoda László, Dr. Nagy Béla és neje, Róth Bernát és Mór, Róth Józsefné, Szakrajda János, Tokaji Nagy Lajos, Vinay Gyuláné, Gucsey Lajos 200—200, Dr. Ligeti József, Hódossy Mihály, Dr. Szepey Arnold, Br. Sennyey István, Schwartz Mihály, Dr. Tóth Alajos, Dr. Tóth Alajosné 150—150, Nyakövesdi gyűjtés 110, Jacsó József 110, Id. Kecskés János 118, Dr. Adonyi Gyula, Bekónyi Artur, Borcsik Gyula, Bartos Tamás, Balsay Ferenc, ösv. Fejes István, Gáthy József, Gagyi Károly, Gojdiós nővérek, Keleti Jenő, Klein Pirkász, Liskovits Sámuel, Markovits Miksa, Mayov Géza, Br. Molnár Viktor, Molnár Gyula, Miskolci kereskedelmi bank, Orós Károly, ösv. Gf. Forgách Lászlóné, Schmeidt Lajos, Szabó Jánosné, Szakóczy Károly, Schreiber L. né, Rigán Mihály, Metsner Béla, ösv. Veres Ferencné, Viniçay György, Carolinenum zárda, Sommer Ignác 100—100 korona.

(Folyt. köv.)

HIREK.

„Szeretet fája“

Megható az a figyelem és gondoskodás, a mellyel a vármegye közönsége Gr. Széchenyi György főispán szeretettől sugalmazott felhívása folytán, városunk szegény néposztálya iránt viseltetik. Nap nap mellett hoz a posta jelentéseket a felajánlást a „Szeretet fája“ részére. Ma ösv. Betteheim Hórné ajánlott fel 2 szekér hasás tűzfát. Az összegyűjtött fa mennyiség a vármegyeházaán kerül kiosztásra, Gr. Széchenyi-Wolkenstein Ernőné utalványozása alapján. Napok óta látjuk a fő-páni hivatalban tolongani sápadt arcú hiányos öltözötű szegényeinket vágyon, várva a megrátó tűzfára. És látjuk a boldog arccokat, melyek fedülnek a mint a kapott fat haszatalioskássák a rideg hajlékukba a hol rongyokba bugyolálva viskoldnak az apróságok a dermesztő hideggel. De most vigan pattog a tűz a rég kihült kályhában és az anya maga köré ültetve kicsinyeit, meséli nekik emberszeretetről, jótékony adakozókról, és egy főispánról akinek a nagy boldogságot köszönhetik . . .

— Buza Barna haza jön.

Buza Barna ma Klostersben teladott táviratban értesítette hozzártartozóit, hogy repatriálása megtörtént és néhány nap múlva haza érkezik. Három szomorú esztendő bágyadt reménye végre tehát teljesedésbe megy és az annyiszor elhangzott óhajátoss hírvégre igazgazz lesz. Lelkünk minden szeretetteljes meglével várjuk, köszöntjük . . .

— Katonai kitüntetések. Ófelsége megparancsolta, hogy Zueker Viktor 34-es tartalékos főhadnagynak az ellenséggel szemben tanusított vitéz magatartása elismerésül, ujalagos legfelsőbb elismerése tudtul adassék. — Betteheim Emánél egy tábori korházi beosztott háboru tartamára kinevezett segédgyógyseresztügyi tisztnek, Ófelsége, busgó elölátának elismerésül az arany érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján adományozta.

— Kitüntetés. Ófelsége megparancsolta, hogy Dr. Székely Imre népfelkelő főorvosnak a háboruban teljesített kitűnő szolgálati elismerésül legfelsőbb elismerése másédszor tudtul adassék.

— Vöröskeresztes kitüntetések.

Ófelségetől nyert legmagasabb felhatalmazás folytán a háborus katonai egészségügyi terén szerzett érdemek elismerésül adományozta, Lipót Szalvátor főherceg, a hadiáskimányos II. oszt. vöröskereszt díszjelvényt, Dr. Gaal Jenő kórházi orvosnak és Oláh Miklós, míg a hadiáskimányos vöröskeresztes elít díszjelvényt a következők kapták: Hutter Kálmán, Eperjessy Ferenc, Schwartz Rózi, Sipos Lászlóné, Solé Berta, Fuchs Béni, Somogyi Sári, Hodinka Iona, Kóváry Erzsébet, Dr. Klein Károlyné, Lestyeni Augustina, László Elemér, Vicomándy Mariana, Kottán György, Oláh István, Dr. Szentgyörgyi Zoltán, Davidovics Rozsi, Leukei Hajnal, Betteheim Rózi, Domján Ede, Tomka Györgyné, Török Berta, Davidovics Edith, Ambrózy Clariss, Somogyi Iona, Schweitzer Poldi, Oláh Rózi, Szilva Erzi, Wiener Stefi, Fedorcsor Iona, Emőd Lászlóné, Oravák Margit, Bajci Barbála, Tátray Gabi, Veres Iona, Fiegel Boriska, ösv. Buza Józsefné.

— Szilveszter éjjelén mint előző számunkban már jelentük az Ier. Leányegylet, a Magyar király szálloda éttermeiben zenés tea estély rendez. A mulatság iránt általános érdeklődés mutatkoz, és ismerve, a Leányegylet által a mulatokban rendezett estélyek nagy sikert, bizton remélhetők, hogy ezuttal szintén egy kellemesen eltöltött fényes estélyre fog a közönség vissza emelkedni.

— Eljegyzések. Dr. paleonai Pusliesky István Zemplénvármegye tb. főszolgabírája eljegyzete revinyei Raviorky Imre bándosi földbirtokos és neje szül. füzesséri és tövisi Füzesséry Vilma leányát, Klárikát. — Korasz Imre sárosmagyei nagybérlő eljegyzete Grünberger Kató Sátoraljaúj helyben. — Polturák Margitkát vm. iroda stiztet eljegyzete Szentgyörgyi József vm. irodaségdíjazt. — Bloch Zelmuskát Debrecenből eljegyzete Werner Gyula Sátoraljaúj helyben. (Mindn külön értesítés helyett.) — Schwart Mihály eljegyzete Klein Etelka urleányt Sátoraljaúj helyben. (Mindn külön értesítés nélkül.)

A világ legdrágább, de egyszersmind legjobb szivarkahüvelyei:

„MODIANO-CLUBSPECIALITÉ“

Vigyázat: Utánzatok vannak forgalomban!

Sodorni való papír ára 30 fillér.

Hanglemezeket

lejártszottakat, vagy
töröttet **cseréli,**
vagy **kézpénzért**
is vesz

W Á G N E R

„Hangszerkirály“

országszerte elismert
elsőrendű magyar
hangszer- és beszélő-
gépek áruháza

BUDAPEST

VIII. KER., JÓZSEF-KÖRUT 15/V.
Fióküzlet: IX., RÁDAY-UTCA 18.

Makulatura-papír
könyvnyomdánkban kapható.

KÉK KERESZT

(STAERKIN)

KEMÉNYÍTŐPÓTLÉK

törv. védve.

Mosásnál előnyösebb és kellemesebb, mint minden
más keményítő, szép fényt ad és teljesen ártalmatlan.
Kizárólagos eladás nagykereskedők, drogeriák,
mosodák, tisztító intézetek, fogyasztási szövetke-
zetek és városi közellátási intézmények részére:

GLUTIN VEGYÉSZETI R. T.

Budapest, VI. Podmaniczky-utca 27.

10 fillér egy csésze rumos tea

ha az „Excelsior“ tea és rumpótlóból

egy kávéskanálnyit keverünk egy csésze forró vízbe. Fetszés szerint édesítve, kész az illatos zamatos tea-ital.

KAPHATÓ:

1 kilós postacsomagban	40 koronáért
1/2 „ „ „	21 „
1/4 „ „ „	12 „

1 kg. „Excelsior“ 400 adag teát ad

Readelésnél kilónként 10 kor. előleg küldendő, a hátralék utánvételeztetik. Egy kilón aluli rendelésnél, az egész vételár előre küldendő. **Nagyobb vételeknél és viszontelárusítóknak** megállapodás szerinti külön feltételek. Vezérképviselő Magyarország részére:

SCHWARTZ AD. MÓR

Budapest, VII. ker., Murányi-utca 4. sz.

Sátoraljujhely r. t. város árvaszékétől.

1904/1917. sz.

Árverési Riródtmény.

Sátoraljujhely árvaszéke részéről közbírré tétetik, miszerint a felerészben a kiskoru Rosenberg Bernát, Miksa és József, felerészben pedig Rosenberg Chaim tulajdonát képező és a sátoraljujhelyi 354. számú telegkönyvi betétben A. I. 1-2. sor, 142. helyrajzi szám alatt foglalt ingatlan Sátoraljujhelyben **1918. évi január hó 4-ik napján délelőtt 9 órakor** a városi árvaszéken megtartandó nyilvános árverésen a következő feltételek mellett fog eladatni:

1. A kikiáltási ár 27000 korona, mely áron alól az ingatlan el nem adatik.

2. Árverelni kívánók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át, 2700 koronát az árverés foganatosításával megbízott dr. Kelner Győző városi árvaszéki ülnök kezéhez az árverés megkezdése előtt bánatpénzül letizetni, mely bánatpénz a vételár utolsó részletébe fog beszámíttatni.

3. Tartozik a vevő a vételárat három egyenlő részletben és pedig az első részletet dr. Kelner Győző árvaszéki ülnök kezéhez a leütéskor azonnal, a másodikat a leütéstől számított 15 nap, a harmadikat a leütéstől számítva 30 nap alatt mindenkor a leütéstől számított 8% kamattal a gyámpénztárba befizetni.

4. Vevő a vett birtoknak azonnal birtokába lép, a birtoknak haszonélvezete mellett a leütéstől terheket, ugyszintén az árverési és átírással járó egyéb költségeket is viselni tartozik; — tulajdonjoga azonban csak a teljes vételár lefizetése és az árverési jegyzőkönyv, illetve adásvételi szerződés gyámhatósági jóváhagyása után lesz bekebelezendő.

5. Az adásvételi szerződés gyámhatósági jóváhagyás czéljából beterjesztendő, melytől az árvaszéknek joga van esetleg a jóváhagyást is megtagadni.

6. Vevő addig még a vételár utolsó részletét le nem fizeti; az ingatlanon levő épületeket tüzkár ellen biztosítani tartozik.

7. Ha a vevő a fentebbi feltételeknek bármely tekintetben eleget nem tenne, az általa megvett ingatlan-birtok a gyámhatóság tetszése szerint vevő kárára és veszélyére újabb árverésre kitétetherik, vagy ennek mellőzésével, vevőn a vételári részletek és ezeknek a leütéstől számított és 8% kamatozó kamatai 1877. évi XX. t.-cikk 290. §. a törvény rendes utján bevételhetnek.

8. Ha az árverés napjától számított 15 nap alatt az árvaszékhez intézett beadványban valaki részéről a megállapított bánatpénz és a megtörtént árverésen elért vételár 10%-ának letétele mellett a vevő ígéretét annak legalább egytized (1/10) részével meghaladó ajánlat tétetik, az árvaszéknek jogában áll az előbbi árverést hatálytalan-nak nyilvánítva, újabb árverést elrendelni.

Az utóajánlat az ajánlattevőre feltétlenül és akkor is kötelező, ha az ajánlata folytán elrendelt árverésen meg nem jelen és ha az övénel magasabb ígéret nem tétetik, az ingatlan általa megvettnek jelentetik ki.

Sátoraljujhely, 1917. évi december hó 20 ikán tartott árvaszéki ülésből.

Jarkas Andor,
polgármester.